

KIEDYĆ (24) *cn*

e jasne.

Sł stp notuje w funkcji przysłówka, Cn, Linde brak.

1. Wprowadza zdanie okolicznikowe (22) :

A. Wprowadza zdanie czasowe (9) :

a. Zdanie czysowe równoczesne (4) : Miły panie czofyę stało Nietak czy fyę nam to zdało Kiedycz my byli naziemi *RejKup* aa3v, V; *LubPs* Q2; A kiedyc Spuſt przyydzie/ [...] każeſz zábrnąć z włokiem *Strum* H4v.

b. Zdanie czasowe z odcieniem warunku: ilekroć (3) : *RejJóz* Dv; Kiedyc Grudá boty obuy *SienLek* 43v; Ale kiedyc fyę flugá doſtanie Legart/ piiánicá/ koſtérá/ [...] Tákowego mądry á bączny Pan zaráz pozna *Strum* R3v.

c. Zdanie czasowe z odcieniem przyczyny (2) : Iużci ią śmiałość ominie/ Kiedyc iey to złoto zginie. *BierEz* P4v; *KmitaPsal* A2v.

B. Wprowadza zdanie warunkowe (4) :

a. Warunek rzeczywisty (2) : Ale kiedyc ią [prawdę] y w tym kto ná pieczy miewa/ S tą iście kto co pocźnie zewſząd roſkoſz bywa. *RejWiz* 40; Kiedyc fyę tráfi robić Groblą ná wzwyſz Trzy łokcie: zawierkę y zakład iuż maſz náznáczóny. *Strum* D4v.

b. Warunek nierzeczywisty; z trybem przypuszczającym (2) : Bo kiedycby ták gęſta [woda] iáko náſzá byłá/ A ná czymże proſzę cie by ſie záwieſiła. *RejWiz* 151.

Połączenie: »kiedycby ... tedyćby« (1): Kiedyc by ty rzeczy/ ktore ſie nam zdádzą być przyrodzone/ dobre były: tedyćby ich nam Bog niezákázował. *CzechRozm* 242v.

C. Wprowadza zdanie przyczynowe (9) : Kiedyc mię odſtąpili wſzyſcy doktorowie: Zaráz po śmierci moiéy pogrzebízy mé ciało/ Tám rzeczy moje daycie/ gdzie fyę nápiſáło. *PudlFr* 77.

Połączenie: »kiedyc ... już« (1): Ale kiedyc tám zoſtał iużci widzę żeć błád. *HistLan* D.

a. Zdanie podrzędne podaje motywację wniosku zawartego w zdaniu nadrzędnym przez podanie rezultatu: skoro (4) : *RejFig* Bb4v; kiedic temu ták to łatwie przechodzi/ muſić tho dobrze lepiej vmieć niſz pokázuie *Górndworz* Fv, Xv.

Połączenie: »kiedyc ... tedyć« (1): Kiedyc bráćifzkowie dobrze gáſzą ogień gdy gore Miáſto/ tedyćby też pomogli bić nieprzyiaćielá. *BielSpr* 12v.

b. Przy zdaniu nadrzędnym pytajnym wprowadza argument uwydatniający retoryczność pytania (3) :

Połączenie: »kiedyc ... (a) co(ż), coſ ... kiedyc« (2 : 1): *BielKron* 72; kiedyc w tym ták ieſt oſobny/ co nie ieſt ie⁸⁰ záwołania/ coſ w tym tám/ w czym czyni profeſiá. *Górndworz* N5; *PowodPr* 46.

2. Wprowadza zdanie dopełnieniowe (2) : nie dufay fortunie/ Bo cie tá w lás záwiodſzy ni wzwieſz kiedyc dnnie. *RejZwierc* B4, 229v.

Cf [**KIEDYŚCI**], KIEDYŻCI

AL, KW